



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 584/2022
14.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Миролјуба Томића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ратка Цавнића, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Владимира Хоровица и Владимира В. Хоровица, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 170/18 од 20.05.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 813/21 од 08.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ратка Цавнића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 170/18 од 20.05.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 813/21 од 08.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 170/18 од 20.05.2021. године, окривљени Ратко Цавнић оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) година. На основу члана 258. став 4. ЗКП усвојен је имовинскоправни захтев у целости, па је окривљени обавезан да оштећенима накнади нематеријалну штету на име душевних болова због смрти блиског лица, те да оштећеној АА, мајци покојног оштећеног исплати износ од 800.000,00 динара и оштећеном ББ, брату покојног оштећеног, исплати износ од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, све у року од месец дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења. Окривљени је на основу члана 264. став 1. ЗКП обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 401.849,77 динара и судски паушал у износу од 30.000,00 динара, све у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 813/21 од 08.02.2022. године делимичним усвајањем жалбе бранилаца окривљеног Ратка Цавнића првостепена пресуда је преиначена тако што је другостепени суд окривљеног огласио кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана

278. став 4. у вези става 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од 6 (шест) година и узео као утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим пресудом Вишег суда у Новом Саду К 73/15 од 10.07.2018. године, па је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, у коју се урачунава време проведено на издржавању казне затвора у трајању од 1 (једне) године изречене пресудом Вишег суда у Новом Саду К 73/15 од 10.07.2018. године, у коју је урачунато време проведено у притвору и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара која је извршена. У преосталом делу, жалба бранилаца окривљеног и жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, у целости, су одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Ратка Цавнића, адвокати Владимир Хоровиц и Владимир В. Хоровиц, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине обе побијане пресуде или само другостепену пресуду и списе предмета врати првостепеном или другостепеном суду на поновно суђење, да Врховни касациони суд на основу члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоце о седници већа Врховног касационог суда, као и да на основу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Браниоци окривљеног Ратка Цавнића у захтеву за заштиту законитости истичу повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводима да је окривљени оптужником Вишег јавног тужиоца у Новом Саду био оптужен за кривично дело убиство из члана 113. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, коју оптужницу надлежни јавни тужилац није мењао у погледу чињеничних навода, а да је суд окривљеног побијаном правноснажном пресудом огласио кривим и осудио за потпуно друго кривично дело – кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. КЗ, потпуно мењајући чињенични опис дела из оптужног акта.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога.

Одредбом члана 420. став 2. ЗКП прописано је да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела. До промене правне оцене кривичног дела може доћи, између осталог, и због тога што је нека чињеница из

тужиочевог описа дела у оптужном акту остала недоказана, или се утврди да не стоји, или се чињенично стање измени у корист окривљеног.

Из списка предмета произлази да је окривљеном Ратку Цавнићу оптужницом Вишег јавног тужиоца у Новом Саду Кт 32/15 од 15.09.2014. године стављено на терет кривично дело убиство из члана 113. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за која кривична дела је окривљени оглашен кривим пресудом Вишег суда у Новом Саду К 73/15 од 10.07.2018. године и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 9 година и 6 месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара. Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 од 01.11.2018. године цитирана пресуда Вишег суда у Новом Саду је укинута у делу који се односи на кривично дело убиство из члана 113. КЗ и у том делу списи предмета су враћени првостепеном суду на поновно суђење, док је у односу на кривично дело из члана 348. став 1. КЗ наведена пресуда преиначена у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 1 године у коју се урачунава време проведено у притвору од 15.01.2014. године до 07.02.2014. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара. У поновном поступку Виши суд у Новом Саду је донео побијану првостепену пресуду којом је окривљеног огласио кривим за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од 8 година, а Апелациони суд у Новом Саду је одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и бранилаца окривљеног, након одржаног претреса, донео побијану другостепену пресуду којом је делимичним усвајањем жалбе бранилаца окривљеног, првостепену пресуду преиначио, тако што је окривљеног огласио кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од 6 година, па га је узимајући као утврђену казну затвора у трајању од 1 године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара по правноснажној пресуди Вишег суда у Новом Саду К 73/15 од 10.07.2018. године, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци у коју се урачунава време проведено на издржавању казне затвора у трајању од 1 године по пресуди Вишег суда у Новом Саду К 73/15 од 10.07.2018. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, док су у преосталом делу жалба бранилаца окривљеног и жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, у целости, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Према чињеничном опису дела датом у изреци другостепене пресуде окривљени Ратко Цавнић је у време и на месту означеним у изреци пресуде, у стању битно смањене урачунљивости, опште опасном радњом, употребом ватреног оружја изазвао опасност за живот и тело људи услед чега је наступила смрт једног лица, тако што се током ноћи нашао у локалу „ВВ“ у ... са ГГ, ДД, ЂЂ и сада покојним ЕЕ ..., да су сва наведена лица, изузев ЂЂ, дошла са окривљеним у његову кућу ... да би у једном тренутку окривљени почео непристојно да се понаша ..., а затим незадовољан развојем ситуације у смислу да изостаје забава коју је очекивао, а присутна лица и даље остају у његовој кући, отишао до спаваће собе и из ње узео револвер описаних карактеристика са 6 метака ..., у ходнику натегао ударац револвера што је ДД чуо и држећи нож у руци који је узео са стола стао до улазних врата у дневну собу, а потом се окривљени вратио

у дневну собу носећи са собом револвер, уперио га у правцу ЕЕ и ГГ, док му је ДД стао иза леђа и држећи нож у руци исти му ставио под грло захтевајући да баца пиштољ, при чему је другом руком ухватио окривљеног за подлактицу руке у којој је држао оружје покушавајући да му исто одузме, у чему није успео, те је током отимања око револвера, окривљени из истог испалио један хитац који је погодио оштећеног, сада покојног ЕЕ у лево око и изашао из његове главе у близини десног уха, при чему је окривљени био свестан да доношењем револвера са натегнутим удараčem у коме се налазило 6 метака у затворену просторију у којој се налазило више лица и уперивањем истог у правцу тих лица, те да померањем револвера може доћи до повлачења обарача и опаљења из револвера, чиме је створио опасну ситуацију, што је и хтео, као и да на тај начин може бити проузрокована смрт неког од присутних лица, па тако и сада покојног ЕЕ, али је олако држао да забрањена последица неће наступити, знајући да је такво поступање забрањено, на који начин је сада покојном ЕЕ нанео тешке телесне повреде опасне по живот у виду разорења и нагњечења ткива великог мозга од којих је оштећени дана ...2014. године преминуо.

По налажењу овог суда из чињеница и околности означених у изреци другостепене пресуде произлазе сва законска обележја кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен правноснажном пресудом и то како објективна обележја која се односе на радњу извршења која се састоји у предузимању општеопасне радње употребом ватреног оружја и последице кривичног дела – наступање опасности за живот и тело људи и смрти једног лица као теже последице, тако и субјективна обележја која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног у односу на основно кривично дело и нехата у односу на тежу последицу.

По налажењу овога суда, суд је, у ситуацији када је нашао да нема доказа да је окривљени хтео или пристао на лишење живота сада покојног ЕЕ, већ да из описаних радњи окривљеног произлази постојање директног умишљаја у односу на изазивање опасне ситуације употребом ватреног оружја у односу на живот и тело више људи, а да је смрт оштећеног као тежа последица дела обухваћена нехатом, а не умишљајем окривљеног, био овлашћен да чињенични опис дела усклади са утврђеним чињеничним стањем крећући се у границама чињеничног основа оптужбе у погледу битних околности које се односе на поступање окривљеног критичном приликом, као и да измени правну квалификацију кривичног дела у корист окривљеног (лакше кривично дело), што није у супротности са одредбом члана 420. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да су радње окривљеног за које је правноснажном пресудом оглашен кривим правилно правно квалификоване као кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, па су следствено томе оцењени као неосновани наводи из захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног наводима захтева да је суд изашао ван оквира чињеничног идентитета оптужбе који мора бити стриктно поштован, указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Међутим, како бранилац у образложењу захтева уопште не указује на који начин је повређен објективни идентитет између оптужбе и пресуде, то је Врховни касациони суд оценио да захтев у овом делу нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу како опредељивања у захтеву повреде закона, тако и образложења у чему се та повреда конкретно састоји, а Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**